k žalobě, sběhla se na místě veřejném, totiž v manipulační místnosti advokátní kanceláře, která neslouží toliko soukromým potřebám jednotlivce nebo jeho rodiny, nýbrž jest přístupna v úředních hodinách osobám individuelně neurčitým, bez předchozího hlášení nebo dovolení. S názorem tímto nelze souhlasiti.

Manipulační místnost advokátní kanceláře neslouží podle svého určení potřebám veřejnosti, nýbrž soukromým zájmům osob, jež se na advokáta obracejí. Z tohoto důvodu nelze ji také pokládati za místnost obecně a kdykoli přístupnou, nýbrž za místnost soukromou, přístupnou jen ve stanovených hodinách osobám hledajícím tu právní pomoc ve svých záležitostech. Výrok pronesený v takové soukromé místnosti nelze pokládati za veřejně pronesený, nebyl-li pronesen za okolností, za nichž jest o to postaráno, nebo za to míti s určitostí, že obsah výroku dojde rozšíření v kruzích širších. Okolnost, že manipulační místnost advokátní kanceláře jest přístupna osobám individuelně neurčeným, které mohou do ní vejíti bez předchozího hlášení nebo dovolení, nepropůjčuje místnosti té povahu místnosti veřejné, kdyžtě — jak bylo uvedeno — místnost ta podle svého určení potřebám veřejnosti neslouží.

Z uvedeného plyne pro konkrétní spor, že žal. úřad, popřev příslušnost politického úřadu k stíhání přestupku podle § 1339 o. z. o. z toho důvodu, že urážlivý výrok, proneseneý v manipulační místnosti advokátní kanceláře, sluší pokládati za výrok pronesený veřejně již proto, že byl pronesen v této místnosti, vyložil zákon nesprávně. Poněvadž stížnost tuto nezákonnost vytýká, musilo býti nař. rozhodnutí zrušeno podle § 7 zák. o ss.

Č. 10.240.

Horní právo: * Není nezákonné, uloží-li horní úřad hornìpolicejní opatření týkající se provozování hor pachtýři horního díla.

(Nález ze dne 21. prosince 1932 č. 20.034.)

Věc: Obec K. proti báňskému hejtmanství v Praze (vrch. báň. rada Dr. Heřman Wachter, za zúč. Čes. obchodní společnost v Ústí n. L. adv. Dr. Max Kassowitz z Teplic-Šanova) o zabezpečovací opatření v opuštěné povrchové jámě.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Podáním z 18. října 1929 upozornila obec K. revirní báňský úřad v T., že povrchové dobývání, provozované posléze firmou W. a spol. v Ú. v povrchové jámě Otokar v K., bylo ukončeno, že však podnikatelka opomenula učiniti bezpečnostní opatření, takže se ukazují trhliny na okresní silnici, následkem čehož je ohrožena také silnice, stromy na ní vysázené a příkopy potřebné k svádění vody se silnice té, a vznesla tyto návrhy: 1. ustanoviti komisionelní jednání na místě samém, zjistiti nebezpečí hrozící podle §§ 170 a 171 hor. zák. a vydati příslušné příkazy za použití §§ 172 a 173 cit. zák., 2. uložiti firmě W. složení kauce 30.000 Kč ev. ji vyzvednouti v cestě politické exekuce, a 3. podnikatelce uložiti, aby jámu po povrchovém dobývání vyplnila odklizovým materiálem, jejž získá jinde.

Po provedeném komis. jednání revírní báňský úřad v dohodě s okresním úřadem výměrem ze 13. ledna 1930 nařídil firmě A. W. ve smyslu §§ 170, 171, 220 a násl. hor. zák. bezpečnostní opatření tak, jak je při komisi navrhl hornický znalec, kauci k zajištění těchto opatření jí však neuložil. — Odvolání, jež z výměru toho podala obec K., žal. úřad nař. rozhodnutím zamítl.

O stížnosti do rozhodnutí toho podané uvažoval nss takto:

Hlavní námitka stížnosti obrací se proti tomu, že nařízená bezpečnostní opatření byla uložena pachtýři horního díla, firmě W. a spol. a nikoli majiteli jeho, t. j. České obchodní společnosti. — Námitku tuto neuznal soud důvodnou. Podle ustanovení § 187 hor. zák. je ovšem za šetření zákonných předpisů horních při provozování horního díla oproti báňskému úřadu zodpověden podnikatel horního díla, jímž se v tomto ustanovení patrně rozumí majitel čili vlastník horního díla, ať již je provozuje osobně či pachtýřem. To je patrno z obratu »při provozu svého díla«, neboť přisvojovací náměstka »svoje dílo« ukazuje zřejmě na toho, komu horní dílo náleží, to jest na majitele horního díla. Ale v druhé větě prvního odstavce § 187 je ustanoveno, že tyto povinnosti majitele horního díla neruší se tím, že své horní dílo propachtoval. Tato věta by neměla dobrého smyslu, kdyby zákon nepředpokládal, že zákonné povinnosti při provozování horního díla postihují i pachtýře, a že tedy mohou báňským úřadem i tomuto býti povinnosti v příčině provozování hor přímo ukládány.

Výkladu tomuto nasvědčuje i závěrečný pasus prvního odstavce § 187, jímž se majiteli horního díla vyhražuje ex lege regres proti pachtýři, čímž patrně je míněn regres z toho důvodu, že pachtýř zákonných povinností nesplnil a tím majiteli hor výlohy způsobil. — Lze připustiit, že pachtýře postihují jen zákonné povinnosti, týkající se samého provozu hor, tedy zejména povinnosti horněpolicejní povahy, že však tyto povinnosti jej postihují přímo, plyne již z povahy těchto povinností, jimž právě dle jejich povahy může dostáti v prvé řadě ten, kdo horní dílo fakticky provozuje, což jest při propachtování horního díla právě pachtýř. — Je tedy námitka, že horněpolicejní příkazy — a jen o takové v případě dnešního sporu jde — měly býti uloženy přímo majiteli horního díla, bezdůvodna. — — — — —

Č. 10.241.

Závodní výbory. — Řízení správní. — Řízení před nss-em: I. Rozhodčí komise podle zák. o záv. výborech je povolána rozhodovati o tom, zda propuštění člena záv. výboru z práce bez souhlasu rozh. komise je podle zákona přípustno či nikoliv, není však příslušna judikátně rozhodovati o soukromoprávní platnosti a účinnosti tohoto propuštění. — II. Do meritorního rozhodnutí rozhodčí komise o námitkách vznesených závodním výborem proti propuštění člena záv. výboru podle § 3 lit. g) zák. o záv. výborech není přípustna stížnost na nss.

(Nález ze dne 21. prosince 1932 č. 20.235.)